

31992L0102

L 355/32

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

5.12.1992

SMĚRNICE RADY 92/102/EHS**ze dne 27. listopadu 1992****o identifikaci a evidování zvířat**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem ke lhůtám uvedeným v čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽³⁾ musí být zvířata určená k obchodu uvnitř Společenství identifikována v souladu s požadavky předpisů Společenství a evidována tak, aby bylo možné zjistit hospodářství, středisko nebo organizaci původu či přechodného ustájení; že tyto identifikační a evidenční systémy musí být před 1. lednem 1993 rozšířeny na přesuny zvířat na území každého členského státu;

vzhledem k tomu, že podle článku 14 směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS ⁽⁴⁾, musí být identifikace a evidování zvířat, jak je stanoví čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 90/425/EHS, s výjimkou zvířat určených k porážce a evidovaných koňovitých, uskutečněny po provedení zmíněných kontrol;

vzhledem k tomu, že řízení některých režimů podpor Společenství v oblasti zemědělství vyžaduje individuální identifikaci některých typů dobytka; že identifikační a evidenční systém musí být vhodný pro uplatnění a kontrolu těchto opatření;

vzhledem k tomu, že pro správné uplatňování této směrnice je nutné zajistit rychlou a účinnou výměnu informací mezi členskými státy; že byly přijaty předpisy Společenství, jednak nařízení Rady (EHS) č. 1468/81 ze dne 19. května 1981 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a o spolupráci těchto orgánů s Komisí k zajištění správného uplatňování celních a zemědělských právních předpisů ⁽⁵⁾, jednak směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a o spolupráci těchto orgánů s Komisí k zabezpečení správného uplatňování veterinárních a zootechnických předpisů ⁽⁶⁾;

vzhledem k tomu, že držitelé zvířat musí vést aktuální evidenci o zvířatech, která se nacházejí v jejich hospodářství; že osoby účastníci se obchodu se zvířaty musí uchovávat záznamy o svých operacích; že příslušný orgán musí mít na požádání přístup k těmto záznamům;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 137, 27.5.1992, s. 7.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 19. listopadu 1992 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/496/EHS (Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Směrnice ve znění směrnice (EHS) č. 91/628/EHS (Úř. věst. L 340, 11.12.1991, s. 17).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 144, 2.6.1981, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (EHS) č. 945/87 (Úř. věst. L 90, 2.4.1987, s. 3).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34.

vzhledem k tomu, že zvířata musí být identifikovatelná, aby bylo možné rychle a přesně zpětně zjistit přesuny zvířat; že forma a obsah značky, pokud se týče skotu, musejí být stanoveny na úrovni Společenství; že pokud se jedná o prasata, ovce a kozy, je rozhodnutí o typu jejich značky vhodné odložit na pozdější dobu a do tohoto rozhodnutí ponechat v platnosti vnitrostátní identifikační systémy omezené na vnitrostátní na trh;

vzhledem k tomu, že je vhodné předpokládat možnost odchylek od požadavků na značení zvířat, která jsou odesílána z hospodářství přímo na jatky; že přesto musí být zvířata ve všech případech identifikovatelná do té míry, aby mohlo být zjištěno zjistit hospodářství jejich původu;

vzhledem k tomu, že je vhodné předpokládat možnost odchylek od povinnosti evidování pro držitele zvířat držných k osobní potřebě a počítat s některými zvláštními případy způsobů vedení evidence;

vzhledem k tomu, že zvířatům, jejichž značka se stala nečitelnou nebo byla ztracena, musí být přidělena nová značka, která umožňuje zjistit návaznost na původní značku;

vzhledem k tomu, že touto směrnicí nesmějí být dotčeny podmínky uvedené v rozhodnutí Komise 89/153/EHS ze dne 13. února 1989 o vztahu mezi odebranými vzorky pro vyšetření na rezidua a zvířaty a hospodářstvími, z nichž zvířata pocházejí⁽¹⁾, ani žádná prováděcí pravidla stanovená v souladu se směrnicí 91/496/EHS;

vzhledem k tomu, že je vhodné stanovit řídicí postup pro přijímání veškerých opatření nezbytných k uplatňování této směrnice,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice stanoví minimální požadavky na identifikaci a evidování zvířat, aniž jsou dotčeny podrobnější předpisy Společenství, které mohou být zavedeny za účelem eradikace nebo tlumení nákaz.

Použije se, aniž jsou dotčena rozhodnutí 89/153/EHS a prováděcí předpisy ke směrnici 91/496/EHS přijaté s ohledem na článek 5 nařízení Rady (EHS) č. 3508/92 ze dne 27. listopadu 1992 o zavedení integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpory Společenství⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 59, 2.3.1989, s. 33.

⁽²⁾ Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 1.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí

- a) *zvířetem* všechna zvířata druhů uvedených ve směrnicích 64/432/EHS⁽³⁾ a 91/68/EHS⁽⁴⁾;
- b) *hospodářstvím* jakékoliv zařízení, stavba nebo v případě chovu pod širým nebem místo, kde jsou zvířata držena, chována nebo kde se s nimi zachází;
- c) *držitelem* jakákoliv fyzická nebo právnická osoba odpovědná za zvířata, a to i dočasně;
- d) *příslušný orgánem* ústřední orgán členského státu příslušný k provádění veterinárních kontrol nebo jakýkoliv jiný orgán, na který je tato pravomoc přenesena pro účely této směrnice;
- e) *obchodem* obchod, jak je vymezen v článku 2 směrnice 90/425/EHS.

Článek 3

1. Členské státy zajistí, aby

- a) měl příslušný orgán k dispozici aktuální seznam všech hospodářství nacházejících se na jejich území, jež drží zvířata, na něž se vztahuje tato směrnice, s údaji o druzích chovaných zvířat a o jejich držitelích, přičemž tato hospodářství musí být vedena na seznamech ještě tři roky po ukončení chovu zvířat. V tomto seznamu je rovněž uvedena značka nebo značky používané pro identifikaci hospodářství v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. a) a písm. c) druhým pododstavcem a odst. 3 prvním pododstavcem a s článkem 8;
- b) měly Komise, příslušný orgán a jakýkoliv orgán příslušný ke kontrole používání nařízení (EHS) č. 3508/92 přístup ke všem informacím získaným na základě této směrnice.

2. Členské státy mohou být postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS oprávněny vyloučit ze seznamu uvedeného v odst. 1 písm. a) fyzické osoby, které mají v držení nejvýše tři ovce nebo kozy, pro které nevyžadují žádné prémie, nebo s přihlédnutím ke zvláštním podmínkám osoby, které mají v držení jedno prase, pokud jsou tato zvířata určena pro jejich vlastní použití nebo spotřebu a pokud je každé z těchto zvířat před jakýmkoliv přesunem podrobeno kontrolám stanoveným touto směrnicí.

⁽³⁾ Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství (Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/687/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 16).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a s kozami uvnitř Společenství (Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19).

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby

- a) každý držitel skotu nebo prasat uvedených ve směrnici 64/432/EHS, který se nachází v seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 1 písm. a), vedl evidenci o počtu zvířat, která se nacházejí v jeho hospodářství.

Evidence musí obsahovat aktualizovaný výkaz všech narození, úhynů a všech přesunů (s uvedením počtu zvířat při každém vstupu a výstupu), alespoň na základě celkových změn stavu s upřesněním původu nebo určení zvířat a s uvedením dne přesunu.

V každém případě musí být uvedena identifikační značka přidělená v souladu s články 5 a 8.

U prasat však nejsou údaje o narození a úhynech povinné.

V případě čistokrevných prasat a hybridů zapsaných v plemenné knize v souladu se směrnicí 88/661/EHS⁽¹⁾ může být postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS uznán evidenční systém založený na individuální identifikaci zvířat, pokud poskytuje záruky rovnocenné těm, které poskytuje evidence;

- b) každý držitel ovcí a koz, jehož hospodářství je zapsáno na seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 1 písm. a), vede evidenci zachycující alespoň celkový počet ovcí a koz, které se nacházejí v hospodářství, a to každý rok ke dni stanovenému příslušným orgánem.

Evidence musí rovněž obsahovat

- aktuální soupis počtu samic nacházejících se v hospodářství starších 12 měsíců nebo těch, které porodily před dosažením tohoto věku,
- přesuny ovcí a koz (s uvedením počtu zvířat při každém vstupu a výstupu) alespoň na základě celkových změn stavu s upřesněním místa původu nebo určení zvířat a s uvedením jejich značky a dne přesunu.

2. Postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS však musí být zaveden zjednodušený systém vedení evidence před 1. lednem 1993 pro buvoly a před 1. říjnem 1994 pro ovce a kozy stěhované sezónně na pastvu a pro všechna výše uvedená zvířata, jež jsou držena na společných pastvinách nebo chována v oblastech trpících zeměpisnou odlehlostí.

3. Členské státy rovněž zajistí, aby:

- a) každý držitel zvířat poskytl příslušnému orgánu na jeho žádost veškeré informace o původu, identifikaci a případně o místě určení zvířat, která vlastní, drží, přepravuje, s nimiž obchoduje nebo je poráží;

- b) každý držitel zvířat, která jsou určena na trh nebo středisko svodu zvířat nebo která z něj pocházejí, předložil hospodářskému subjektu, který je na trhu nebo ve středisku svodu zvířat dočasným držitelem těchto zvířat, doklad obsahující podrobné údaje o zvířatech, včetně čísel nebo identifikačních značek veškerého skotu.

Tento hospodářský subjekt může doklady obdržené v souladu s písm. b) prvním pododstavcem použít pro splnění povinností uvedených v odst. 1 písm. a) třetím pododstavci;

- c) evidence a informace byly k dispozici v hospodářství a byly předloženy příslušnému orgánu na jeho žádost, a to po dobu nejméně tří let, již určí příslušný orgán.

Článek 5

1. Členské státy zajistí, aby byly dodržovány tyto obecné zásady:

- a) identifikačními značkami musí být zvířata označena dříve, než opustí hospodářství, ve kterém se narodila;
- b) žádná značka nesmí být odebrána nebo nahrazena bez schválení příslušného orgánu.

Když se značka stane nečitelnou nebo dojde k její ztrátě, označí se zvíře novou značkou v souladu s tímto článkem;

- c) držitel musí zapsat každou novou značku do evidence uvedené v článku 4 tak, aby byla zřejmá její souvislost se značkou přidělenou dříve;
- d) ušní značka uvedená v odst. 2 písm. a) musí odpovídat vzoru schválenému příslušným orgánem, musí být nepadělatelná a čitelná po celou dobu života zvířete. Nesmí být znovu použitelná a musí být taková, aby zůstala připevněna na zvířeti, aniž by škodila jeho spokojené existenci.

2. Členské státy zajistí, aby v případě skotu:

- a) bylo každé v hospodářství přítomné zvíře uvedené v článku 2 směrnice 64/432/EHS identifikováno ušní značkou, která obsahuje abecedně-číslíkový kód sestávající nejvýše ze 14 znaků a která umožňuje individuálně identifikovat každé zvíře a hospodářství, ve kterém se narodilo, anebo, v případě býků určených pro kulturní či sportovní vystoupení s výjimkou trhů a výstav, pomocí identifikačního systému, jenž poskytuje rovnocenné záruky a je uznaný Komisí.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 88/661/EHS ze dne 19. prosince 1988 o zootechnických normách pro plemenná prasata (Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 36).

Ušní značky uvedené v prvním pododstavci musí být připevněny nejpozději devět měsíců po přijetí pravidel pro identifikaci členského státu a hospodářství původu postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS. Zvířata identifikovaná před uplynutím této devítiměsíční lhůty musí být označena buď podle vnitrostátních systémů uvedených ve čtvrtém pododstavci, nebo pomocí značky uvedené v prvním pododstavci.

Postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS se tato devítiměsíční lhůta na žádost členského státu prodlouží až do 1. července 1994.

Nicméně zvířata, která byla identifikována před uplynutím lhůty pomocí platných vnitrostátních identifikačních systémů, jež byly oznámeny Komisi, jsou i nadále kontrolována na základě těchto systémů;

- b) byly identifikační značky přiděleny hospodářstvím, šířeny a připevněny na zvířata způsobem stanoveným příslušným orgánem;
- c) byly identifikační značky připevněny na zvířata nejpozději třicet dnů po jejich narození.

Příslušný orgán však může odložit značení až do doby, kdy zvíře dosáhne nejvýše šesti měsíců stáří, pokud chovatel toto zvíře označí před třicátým dnem stáří prozatímní značkou uznanou zmíněným orgánem a umožňující identifikovat hospodářství, ve kterém se zvíře narodilo. Takto označené zvíře nesmí být přesunuto do jiného hospodářství a nesmí opustit hospodářství za jiným účelem než k porážce na jatkách umístěných na území, které je v působnosti téhož příslušného orgánu, který uznal prozatímní značku.

Příslušný orgán však může povolit v souladu s vnitrostátními pravidly pro přesuny, které byly uznány postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS a které umožňují alespoň zjistit hospodářství původu, aby byla telata určená k porážce, která dosud nedosáhla věku šesti měsíců a byla přemístěna před dosažením věku třiceti dnů, označena v hospodářství, do kterého byla přemístěna, pod podmínkou, že sem byla přemístěna přímo z hospodářství, ve kterém se narodila, a že se na telata přemístěná podle těchto pravidel nevztahuje nárok na prémii.

3. Zvířata jiná než skot musí být označena co nejdříve a v každém případě před opuštěním hospodářství, a to pomocí ušní značky nebo tetování, které umožňují zjistit hospodářství, z něhož pocházejí, a provést zápis do seznamu uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a), přičemž ve veškerých průvodních dokladech musí být tato značka uvedena.

Až do přijetí rozhodnutí podle článku 10 této směrnice a odchylně od čl. 3 odst. 1 písm. c) druhého pododstavce směrnice 90/425/EHS mohou členské státy uplatňovat u jiných

zvířat než skotu vnitrostátní pravidla na veškeré přesuny zvířat, ke kterým dochází na jejich území. Tato pravidla musí umožňovat identifikaci hospodářství, z něhož zvířata pocházejí, a vyhledání hospodářství, kde se zvířata narodila. Členské státy oznámí Komisi, která pravidla zamýšlejí použít k tomuto účelu od 1. července 1993 pro prasata a od 1. července 1994 pro ovce a kozy. Postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS může být členský stát požádán, aby tato pravidla změnil, pokud nejsou v souladu s požadavkem uvedeným ve druhé větě.

Zvířata, jež jsou označena dočasnou identifikační značkou zásilkou, musí být během přesunu doprovázena dokladem umožňujícím určit jejich původ, majitele, místo nakládky a místo určení.

Příslušný orgán však může povolit přesun ovcí a koz, které nejsou opatřeny značkami, mezi hospodářstvími, která mají stejný nakažový status, patří stejnému majiteli a nacházejí se na území, které je v působnosti téhož příslušného orgánu, pokud se tyto přesuny uskutečňují podle vnitrostátních pravidel umožňujících zjistit hospodářství, ve kterém se zvířata narodila. Členské státy musí před 1. červencem 1994 oznámit Komisi, která pravidla zamýšlejí uplatňovat k tomuto účelu. Postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS může být členský stát požádán, aby tato pravidla změnil, pokud nejsou v souladu s uvedeným požadavkem.

4. V čl. 3 odst. 2 směrnice 64/432/EHS se písmeno e) nahrazuje tímto:

- „e) musí být identifikovány v souladu s článkem 5 směrnice Rady 92/102/EHS ze dne 27. listopadu 1992 o identifikaci a evidování zvířat (*).

(*) Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 32.“

Článek 6

1. Jestliže se příslušný orgán členského státu určení rozhodne nadále nepoužívat identifikační značku, která byla zvířeti přidělena v hospodářství původu, hradí všechny náklady spojené se záměnou značky tento orgán. Jestliže byla značka takto nahrazena, musí být zajištěna návaznost mezi identifikací přidělenou příslušným orgánem odesílajícího členského státu a novou identifikací přidělenou příslušným orgánem členského státu určení. Tato návaznost musí být vyznačena v evidenci uvedené v článku 4.

Možnosti uvedené v prvním pododstavci nelze využít v případě zvířat určených na jatky, která jsou dovážena v souladu s článkem 8 a nejsou opatřena novou značkou v souladu s článkem 5.

2. Jestliže jsou zvířata předmětem obchodu, může se příslušný orgán členského státu určit za účelem použití článku 5 směrnice 90/425/EHS odvolat na článek 4 směrnice 89/608/EHS, aby získal informace o zvířatech, jejich stádu původu a jejich případném přesunu.

Článek 7

Členské státy zajistí, aby veškeré informace o přesunech zvířat, jež nejsou provázeny osvědčením nebo dokladem vyžadovaným veterinárními nebo zootechnickými předpisy, byly uchovány nejméně po dobu stanovenou příslušným orgánem a poskytnuty příslušnému orgánu, jestliže o ně požádá.

Článek 8

Každé zvíře dovezené ze třetí země, které úspěšně projde kontrolami stanovenými ve směrnici 91/496/EHS a které zůstává na území Společenství, musí být identifikováno pomocí značky, jež je v souladu s článkem 5, do třiceti dnů po provedení zmíněných kontrol a v každém případě před přesunem, kromě případu, kdy místem určení jsou jatky umístěné na území, jež je v působnosti orgánu příslušného pro veterinární kontroly, a kdy je zvíře do třiceti dnů skutečně poraženo.

Musí být stanovena návaznost mezi identifikací uskutečněnou třetí zemí a identifikací přidělenou členským státem určení. Návaznost musí být vyznačena v evidenci uvedené v článku 4.

Článek 9

Členské státy přijmou nezbytná správní a/nebo trestněprávní opatření k postihování veškerých porušení veterinárních předpisů Společenství, jakmile je zjištěno, že značení či identifikace zvířat nebo vedení evidence uvedené v článku 4 není vykonáváno v souladu s požadavky této směrnice.

Článek 10

Nejpozději dne 31. prosince 1996 Rada na základě zprávy Komise, případně provázené návrhy, o nichž rozhodne kvalifikovanou většinou, přezkoumá na základě získaných zkušeností tuto směrnici s cílem vymezit harmonizovaný identifikační a evidenční systém Společenství a s ohledem na pokrok uskutečněný v tomto odvětví Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO) rozhodne o možnosti zavést elektronické identifikační zařízení.

Článek 11

1. Členské státy uvedou v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí:

- v oblasti požadavků, které se vztahují na skot, tak, aby
 - i) od 1. února 1993 byl skot evidován podle stávajících vnitrostátních pravidel, které respektují náležité požadavky uvedené v článku 4, a identifikován podle stávajících pravidel uvedených v čl. 5 odst. 2 písm. a) druhém a třetím pododstavci;
 - ii) od 1. října 1993 byl zaveden evidenční a identifikační systém Společenství uvedený v této směrnici,
- do 1. ledna 1994 v oblasti požadavků, které se vztahují na prasata,
- do 1. ledna 1995 v oblasti požadavků, které se vztahují na ovce a kozy.

Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Stanovením konce přechodného období na 1. leden 1994 a na 1. leden 1995 není dotčeno zrušení veterinárních hraničních kontrol podle směrnice 90/425/EHS.

Článek 12

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 27. listopadu 1992.

Za Radu
předseda
J. PATTEN